

Umieszczenie w DPS osoby częściowo ubezwłasnowolnionej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 18, czerwiec 2017 07:10

Bernadeta Skóbel

Odslony: 9747

Umieszczenie w domu pomocy społecznej jest ostatecznością. W rozpatrywanej sprawie osoby uprawnione do nadzoru i pomocy skarżącemu (w tym kurator ustanowiony przez sąd), nie podjęły próby zapewnienia opieki i nadzoru przy wykorzystaniu tej formy pomocy, jaką są usługi opiekuńcze. Wyrok WSA w Olsztynie z 1 marca 2017 r. sygn. II SA/OI 48/17.

Z ustaleń organu wynikało, że skarżący kilku lat mieszka sam w mieszkaniu wcześniej należącym do jego rodziców - oboje rodzice nie żyją. Mieszkanie na mocy testamentu zostało przekazane siostrze skarżącego, w akcie notarialnym zaznaczono jednak, że skarżący ma dożywotnią służebność osobistą w mieszkaniu. Sąd Okręgowy częściowo ubezwłasnowolnił skarżącego i ustanowił kuratora w osobie jego siostry. Skarżący jest osobą sprawną fizycznie, czynności związane z samoobsługą wykonuje samodzielnie. Jest osobą aktywną społecznie i komunikatywną. Chętnie uczestniczy w uroczystościach m.in. państwowych i kościelnych, bierze udział w imprezach organizowanych przez Urząd Miasta oraz organizacje pozarządowe. Uczestniczy również w sesjach Rady Miasta i Rady Powiatu. Skarżący ma przyznane obiady w stołówce MOPS-u, na które przychodzi samodzielnie. Należność za obiady reguluje terminowo. Zawsze jest czysto ubrany, stosownie do pory roku. W trakcie przeprowadzonego wywiadu środowiskowego skarżący, w obecności kuratora, który nie oponował informacjom podawanym przez podopiecznego, podał, że w domu sam parzy herbatę, gotuje jajka oraz podgrzewa przygotowane wcześniej potrawy. Raz w tygodniu odkurza mieszkanie i wynosi śmieci. Codzienne czynności wykonywane przez skarżącego monitoruje osoba zaprzyjaźniona z rodziną. W ocenie organu, skarżący w zakresie sfery życia dnia codziennego przy wsparciu osoby obcej radzi sobie dobrze. Chociaż do chwili jego częściowego ubezwłasnowolnienia, o które wystąpiła siostra, skarżący nagminnie uczestniczył w pokazach sprzętu medycznego, pościeli, artykułów gospodarstwa domowego, w trakcie których ulegał namowom kupna tych artykułów. Reklamowany sprzęt nabywał bez potrzeby, a skutki finansowe ponosił do października 2016 r. Decyzję o umieszczeniu skarżącego w DPS podjęła siostra, według której skierowanie brata do DPS będzie dobrym rozwiązaniem obecnej sytuacji. Zdaniem organu, skarżący nie kwalifikował się jednak do opieki całodobowej. W zakresie ogólnego stanu zdrowia jest osobą zdrową i całkowicie sprawną fizycznie, bez dysfunkcji narządów ruchu, mowy, słuchu czy wzroku. Ma on 59 lat, ale nie cierpi na żadne przewlekłe choroby. W zakresie zdrowia psychicznego skarżący wymaga nadzoru i kontroli w wykonywaniu czynności związanych z dysponowaniem budżetem domowym, robieniem zakupów, dokonywaniem opłat, przygotowaniem posiłku oraz kontroli w zakresie dbania o higienę osobistą. Z zaświadczeń wydanych przez lekarza psychiatrę i psychologa wynika, że skarżący wymaga pomocy i nadzoru w wykonywaniu codziennych czynności życiowych. Nie jest to jednak jednoznaczne z potrzebą sprawowania całodobowej opieki nad skarżącym. Skarżący może pozostać i funkcjonować w dotychczasowym środowisku przy wsparciu usług opiekuńczych i specjalistycznej opiekunki domowej dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o którą może ubiegać się jego kurator. Dodatkową formą pomocy może być Środowiskowy Dom Samopomocy przeznaczony dla osób z zaburzeniami psychicznymi.

Sąd orzekający w sprawie stwierdził, że ocena dokonana przez organ nie budzi zastrzeżeń tj. że skarżący może pozostać i funkcjonować w swoim dotychczasowym środowisku przy wsparciu w postaci usług opiekuńczych, o których informował organ. Jak zresztą wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, to kurator działający w imieniu skarżącego zrezygnował z tej formy pomocy świadczonej przez MOPS wskazując na konieczność ponoszenia kosztów związanych ze spłatą rat kredytu. niewątpliwie dopiero wykazanie i stwierdzenie, że osobie wymagającej całodobowej opieki nie można zapewnić takiej niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, gdyż nie podjęto takiej próby, na co wskazuje zaświadczenie lekarskie (lekarza chorób wewnętrznych) nie pozwala na stwierdzenie aby w tej sprawie zaistniały wszystkie przesłanki określone w art. 54 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej warunkujące skierowanie skarżącego do domu pomocy społecznej.

Umieszczenie w DPS osoby częściowo ubezwłasnowolnionej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 18, czerwiec 2017 07:10

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 9747

Źródło: [CBOSA](#)